

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift. (Merværdiafgift).

(Lovforslaget (nr. 254) findes i tillæg A. sp. 5109, fremsættelsen i tidenden sp. 6592).

Første behandling af forslag til lov om udstedelse af statspræmieobligationer.

(Lovforslaget (nr. 255) findes i tillæg A. sp. 5117, fremsættelsen i tidenden sp. 6592).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om anmeldelse af vejledende priser m. v.

(Lovforslaget (nr. 250) findes i tillæg A. sp. 5137, fremsættelsen i tidenden sp. 6601).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Formanden: Der er over for mig fremsat ønske om forlænget taletid ved behandlingen af disse forslag. Jeg foreslår, at taletiden for ordføreres og andre medlemmers første indlæg fastsættes til indtil 50 minutter og for andet indlæg indtil 25 minutter. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Ivar Nørgaard: Vi har til formiddag hørt to interessante redegørelser fra henholdsvis økonomiministeren og den fg. finansminister.

Jeg vil gerne indledningsvis udtale min ros til økonomiministeren. I betragtning af, hvor håbløs en opgave det er at forsvare regeringens fejlslagne økonomiske politik, må det vist erkendes, at økonomiministrens tale var et særdeles behændigt defensorat, men selv nok så behændige defensorater bør ikke kunne skjule den nøgne og beskekendsgerning, at det, regeringen nu er i færd med, er at skabe arbejdsløshed og nedsætte boligbyggeriet. For at opnå balance på obligationsmarkedet og balance på valutamarkedet vil man bruge arbejdsløshed og nedsat produktion, nedsat boligbyggeri som midler i den økonomiske politik. Vi har i øjeblikket stadig dobbelt så stor arbejdsløshed som på samme tid i 1967, og alligevel vil regeringen dæmpe den

hjemlige efterspørgsel og beskæftigelsen gennem skatter, kreditindskrænkninger og stop for anlægsvirksomheden.

Fra socialdemokratisk side har vi ikke noget imod at anvende finanspolitik, når det er nødvendigt, fordi økonomien er overophedet, men det er jo ingenlunde tilfældet i øjeblikket. Økonomiministeren indrømmede oven i købet i sin egen redegørelse her til formiddag, at man ikke for tiden er helt sikker på, hvordan udviklingen vil gå i resten af året. Man har i øjeblikket ingen sikker formodning om, at der vil blive fuld beskæftigelse i løbet af sommeren og efteråret. Det eneste, man med sikkerhed ved, er, at i dag og nu er arbejdsløsheden dobbelt så stor som i 1967, og alligevel går man ind i drastiske nedskæringer.

Man dyrker med flid en række hellige liberale køer. Man vil have fri obligationsudstedelse, og man kan ikke lide obligationsrationeringen. Man kan ikke lide at optage statslån i udlandet — det har man kritiseret den tidligere regering for så tit, at man opfatter det som noget syndigt — og derfor har man enorme vanskeligheder ved nu at handle, når det er nødvendigt at optage lån i udlandet. Men det er denne dyrkelse af hellige køer, som afstedkommer selvskabte plager, og som vil føre os yderligere ud i arbejdsløshed.

Der er selvfølgelig ingen, der ville drømme om at benægte, at hovedårsagen til, at vi har pengepolitiske problemer, er, at der er en international valutakrise, men regeringen kan ikke ved en beskrivelse af den krise, der er opstået på det internationale valutamarked, undskylde sin egen fejlagtige økonomiske politik, for den har nemlig været med til at bidrage til, at problemerne herhjemme er blevet langt større, end de behøvede at være. Det har nemlig øget virkningerne af den internationale valutakrise, at regeringen „i overensstemmelse med Nationalbanken“, hedder det så pænt, jeg ville sige: har gennemtrumfet over Nationalbanken, at obligationsrationeringen blev ophævet, næsten lige så snart regeringen kom til. Denne ophævelse af obligationsrationeringen var en fatal fejltagelse.

Økonomiministeren ofrer en hel del af sin tale på dette spørgsmål og fremfører en række undskyldninger for regeringens